

Af Cand phil Steen Ole Rasmussen, okt. 2010 og april 2024
Teksten er sprogligt ændret lidt fra sin 2010 udgave,
men faktuelle referencer står tilbage i teksten.
Teksten er i bagklogskabens klare lys illustration af rettidig omhu!
Det er til at græde snot over, at have fået ret i den grad og over
hvordan problemstillingerne er blevet ignoreret.

Formidling vs forkyndelse

“Hele folkets skole” har altid været under et mere eller mindre ideologisk snævert funderet politisk systems indflydelse.

Det har haft betydning for, hvordan de faglige og sociale kompetencer hos børnene er blevet udviklet i folkeskolen.

Dem med de bredere og mere videnskabeligt forpligtende kompetencer inden for det der har med formidlingen af viden, dannelse og udvikling at gøre på folkeskoleniveau, er igen og igen blevet sat udenfor indflydelse af skiftende demokratiske flertal.

Der er en lang demokratisk tradition for at forveksle frihed med frihed fra ekspertise: ”Vi har ikke brug for eksperter” lød det profetisk, lakonisk og patetisk fra Anders Fogh Rasmussen i hans første nytårstale som Danmarks statsminister ved startskuddet på en udvikling, der nu kulminerer med alverdens frie demokratiske landes falliterklæring i kampen mod fake news!

Siden Fogh-periodens begyndelse har kompetencen til at skelne mellem smagsdomme og kvalificeret viden lært at forstå sit fravær (sin egen mangel, fænomenale mentale dovenskab og selvvalgte dumhed) som en udmærkelse, ikke bare på de sociale medier, men også i de stort anlagte envejsmassekommunikationsmediers brugerflader.

Samme form for selvpålagt censur (over for fremstillingen af og implementeringen af kvalificeret viden i det sociale og på psykens niveau) går under betegnelser som “konkurrencestatens nødvendighed”, “Det fri markeds velsignelser”, “eksistentielt grundvilkår”, “globaliseringens nødvendighed”, “Wandel durch handel”, und so weiter!

Foghs budskab, han blev senere Natos generalsekretær, var funderet i en liberal misforståelse af, hvad et moderne sekulært og funktionsdifferentieret samfund har brug for. De ledende kredse inden

for den fri verden har savet løs på det, der er selve kernen i det moderne samfund siden.

Hans forkyndelse gik på, markedsideologien, substansen i ophøjelsen af enhver smagsdommer (fri borger) til status af at være sin egen overdommer, også hvad kvalificeringen af, hvad sand viden er, samt i spørgsmålet om hvordan den skal formidles, implementeres i samfundets kommunikation!

Danskerne nyder forgudelsen af sig selv som forbrugere, pakket ind i beskrivelsen af sig selv som øverste dommer i forhold til alle livets spørgsmål. Forbrugeren køber selvforgudelsen, det liberale budskab, der sælger bedre end røde pølser med brød, når de kommercielle medier sætter det på spisekortet.

Den ideologiserende debat om folkeskolen bruges bevidst til at fortrænge opmærksomheden fra de helt store forpligtende sociale problemer, og skolenedlæggelser signalerer politisk handlekraft sammen med alle de andre fatale former for systematisk ansvarsforflygtigelse, der vælter ud af skabet.

Det omgivende samfund har ganske vist altid været skolens mere eller mindre stabile fundament. Men skolen svigtes ekstraordinært, med de malplacerede krav, der kommer uden andet fundament, end det politiske systems behov for selvpromovering:

- krav om rationaliseringer, besparelser, skolesammenlægninger (koster vanvittigt meget både menneskeligt og pengeøkonomisk, hvorfor kommunerne da også i et vist omfang undgår at nedlægge helt så mange skoler, som regeringen lægger op til),
- Pisa-undersøgelser og nationale test, rapporter, (med deres "kvantitative mål for kvaliteten af børnenes kognitive kompetencer"!) købes og sættes i værk, for at tækkes tidens italesatte succeskriterier, OECD, markedsfundamentalismen,
- prioriteringer af mere eller mindre primitive input output modeller og slet skjult fordummende ideologiske værdier hos regering, støtteparti, professionelle symbolanalytikere, præster, markedsfundamentalister, dansk industri, EU, de kommercielle medier, frem for ønsker om at ville skolen, dens medarbejdere og eleverne det godt, er det, som styrer perspektivet på folkeskolen.

Forkortet: De overordnede ideologiske værdier står i vejen for indsigten i andre!

Italesættelse, magt og realitet smelter sammen på dette område som så mange andre.

Således benyttes ytringsfriheden også til at italesætte ytringsfriheden i en særligt dansk udgave.

De ikke kristne blev især af JP og Trykkefrihedsselskabet provokeret regelmæssigt, uden anden begrundelse end den der ligger i behovet for at hævde retten til det i ytringsfrihedens navn.

Under højtidelige henvisninger til ytringsfriheden hævdede man retten til at provokere, men huskede i den anledning at glemme at fortælle, at man ikke gad tale med nogen, som ikke talte pænt til dem om deres egen afstumpede og grimme adfærd!

Vor (JP og Trykkefrihedsselskabet i ophøjet enhed anno 2007) særlige form for demokratisk frihed kendetegner os og kan kendes på det, at vi igen og igen vælger at provokere udelukkende for at hævde retten til at gøre det i den hellige ytringsfriheds navn.

Den moralske forargelse har vi ret til at have. Den kan ingen tage fra os. I det hele taget skal ingen fratage os friheden til at have det med os selv, som alle andre burde have haft det, lyder det fra de misforståede danske demokrater, som bliver mere og mere sekteriske og indavlede med deres frihedsideal.

Det danske samfund er sammen med resten af verden på kant med sine egne forudsætninger på en lang række områder, som ikke forsvinder med en ideologisk italesættelse af realiteten.

Ideologiens og religionens forkyndelse trænger sig på med sine bekendelser, og sættes først og fremmest i verden for at fortrænge opmærksomheden fra alt det, der kan vides om forholdene her som der:

- grundvandet er ødelagt mange steder i DK,
- huspriserne er kunstigt høje og kan derfor belånes for højt i flertallet af de gamle industrialiserede lande,
- finanssektoren (det fri marked) er på støtten,
- det globale klima gisper, det politiske systems forsøg på at italesætte sig selv som dem der ville tage sig af klimaproblemet mislykkedes under [COP 15](#) og nu også under COP 16 i Mexico, (vi er tilbage i 2010, men teksten er mere relevant på dette punkt, end nogensinde)
- Danmark er netop udråbt som verdens tredjestørste svinehund i generel miljømæssig forstand af Verdensnaturfonden, kun overgået af Qatar og Saudi Arabien,
- havet omkring Danmark er overfisket, og de få kvoter fisk, der er tilbage, forsvinder til udenlandske kapitalfonde, som følge af den liberale handel med fiskelicenserne,
- havet lider periodisk af iltsvind i de indre danske farvande,

- den stolte danske mands [sædkvalitet](#) er reduceret med 40% over 30 år som følge af fremmed kemi i fødevarerne og ændret livsstil,
- arbejdsløsheden er reelt meget højere, end det fremgår af den kommercielle italesættelse, der nærmer sig de 200 000,
- mindstelønnen er de facto fjernet med østafталens bortfald, som følge af den almindelige europæiske markedsintegration, og vi kan se frem til at den danske velfærdsmodel går i opløsning med en million fattige lønarbejdere, hundreder af tusinde løndumpere fra de gamle kommunistiske lande,
- 70 % af landbrugets overskud består af offentlige subsidier, samtidigt med at halvdelen af de beskæftigede i sektoren er udlændinge, der går for lønninger på mindre end "starthjælpen",
- kommunalreformen er en katastrofe,
- politireformen er en katastrofe,
- jagten på olie i Grønland truer med at blive en økologisk katastrofe, for det sårbare arktiske nærmiljø,
- olien er væk i Nordsøen om mindre end 10 år, gassen vil da heller ikke slå til længere,
- snakken om at gøre sig uafhængig af de fossile brændsler er lige så tom som de danske olielagre og viljen til at standse udslippet af CO2 (hvis løsningen på de sidste problem kommer, er det således ikke som resultat af en rationel social beslutning men udtryk for en højere asocial nødvendighed),
- Bjørn Lomborg har fået 132 millioner af regeringen til at tale for den foretrukne udgave af "verdens sande tilstand", men lige lidt hjælper det, den har ikke erstattet realiteten endnu,
- grundlaget for Irak-krigen var og er en løgn, vi fik blod på hænderne i stedet for det olie, vi gik efter,
- det går ad helvede til med krigen i Afghanistan,
- [danskerne taler konstant om at forbruge sig ud af de problemer, der skyldes alt for stort forbrug af begrænsede ressourcer](#) og alt det svineri, som skyldes vor livsstil og vore succeskriterier,
- vi tilhører eliten, når det drejer sig om evnen til at se på os selv som løsningen på det problem, vi er.

I det hele taget fungerer italesættelsen primært som forsøg på at kamuflere de store problemer.

Ideologi og kristen moral bruges som sovs, ikke for at få problemerne til at glide ned som andre kartofler, men simpelthen for at gemme dem.

To timer om ugen udsættes førsteklasseerne i den danske folkeskole for kristendom. Det hedder i grundloven, at vi har trosfrihed, og at der ikke må diskrimineres på tro. I overensstemmelse med grundloven

hedder det sig derfor, at man ikke må forkynde kristendom i folkeskolen, men samtidigt er det vedtaget af det lille demokratiske flertal, at den eneste religion, der må undervises i (formidles), det er kristendom ind til fjerde klasse!

Og undskyld mig! Men hvordan kan man forlange af lærerne, at de skal fortælle historien om den store frelser, hans heroiske død på korset, genopstandelse fra de døde osv. uden at det bliver til forkyndelse!

De misforståede demokrater forlanger det umulige med deres paradoksale krav til undervisningen.

Skizofrenien er det nødvendige resultat af deres magtmisbrug.

Dette samfund agerer ikke i overensstemmelse med det kvalificerede skel mellem formidling af viden og forkyndelse.

Religiøs og ideologisk indoktrinering er derfor dagens orden, det der doseres frem for viden og mere nyttige former for sociale kompetencer.